

Elena Negoescu-Cerchez

*Micul
pianist*

Vouă, dragi copii și viitori colegi, vă dedic această lucrare în dorința de a vă fi de folos și de a fi cîtită de voi cu cel mai mare interes și drag.

Am încercat, pe cît am putut, să ușurez și să simplific oarecum plictisitorul program al anului preparator, totul în speranța de a transforma lecțiile de pian într-o adevărată plăcere, dar și a vă face să progresați în cel mai scurt timp, pentru a putea pătrunde în adevăratul studiu al acestei frumoase arte.

Reușita voastră îi va face fericiți pe cei care urmăresc cu drag munca voastră.

Elena Negoescu Cerchez

CAPITOLUL I

Deoarece uneori avem de a face cu copii care poate nu au văzut vreodată un pian, felul de predare a lecțiilor trebuie să varieze de la elev la elev.

Ne ocupăm de cei mici și neștiutori aşa încât pentru ei trebuie să avem un limbaj special. Le arătăm cum este construit pianul, îi facem atenții asupra clapelor albe și negre, cum sună când le apăsăm, unele mai subțire, altele mai gros, în sfârșit cum cele negre sunt așezate în grupuri de câte două și trei.

Pentru acest din urmă lucru avem nevoie de o mare răbdare, fiindcă copiii înțeleg mai greu să deosebească vizual cele două grupuri.

Lăsăm la început copilul să se distreze, să apese pe clape și să vadă cum ies sunetele. Il învățăm că aceste sunete se numesc note și că fiecare notă poartă un nume.

Așezăm copilul la pian în dreptul lui „Do Central”, îi arătăm nota „Do” pe care câțiva timp poate o vom numi „Do de la mijloc”.

Trebuie să-i explicăm cum această notă împarte pianul în două: o parte, cea din dreapta, partea mâinii drepte, iar cea din stânga, partea mâinii stângi.

După aceasta, îi cerem să ne arate toate celelalte note „Do” pe pian.

Do, nota din mijloc formează mai târziu și baza cheilor, iar pentru scris este nota cea mai vizibilă.

Insistăm să învețe să scrie nota, chiar din prima lecție.

Pentru a scrie note avem nevoie de un oval și de un grup de linii, câte cinci pentru fiecare mână.

Aceste grupuri se numesc portative. Chiar de la început, acela care studiază pianul, trebuie să-și obișnuiască ochiul cu grupul de două portative unite cu linia de legătură, numită „Acoladă”.

Portativul de sus pentru notele de la mâna dreaptă, iar cel de dedesubt pentru cele de la mâna stângă.

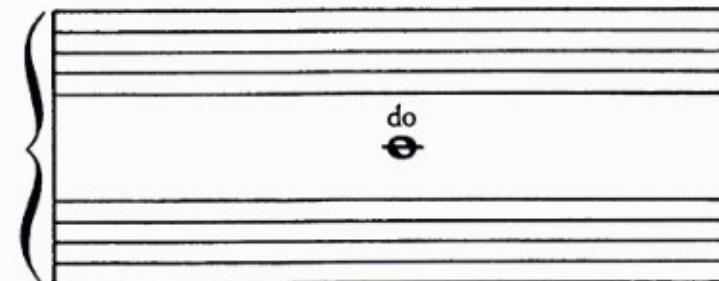
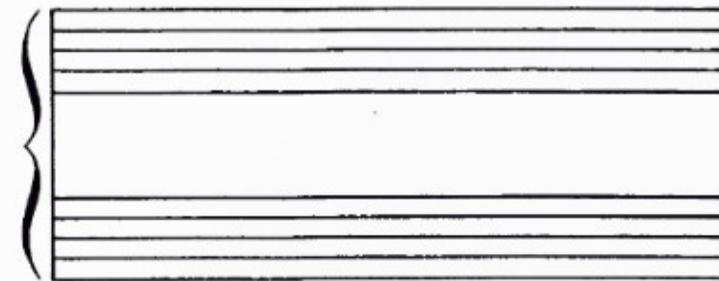
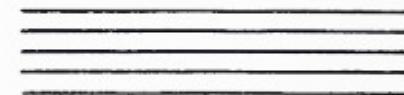
După cum nota „Do” se găsește în mijlocul pianului, tot așa o vom scrie între cele două portative.

Liniile portativului se numără de jos în sus.

Copilul va apăsa nota „Do” central pe pian ținând-o cât numără patru.

Acest lucru pare poate cam pedant pentru prima lecție, însă va fi de mare folos pentru mai târziu.

Număratul va deveni pentru el astfel un obicei și nu o dificultate. Afară de aceasta se mai obișnuiește și cu valoarea notei întregi, baza teoriei, iar la așezarea mâinii pe pian număratul patru ne va ajuta să învățăm elevul să aibă răbdare a ține nota apăsată și în timp să-și formeze acea poziție a mâinii pe care o vom cere noi.

Ex. 1.— Din acest exercițiu elevul ne va arăta nota „Do”. Deschidem și alte caiete ce avem la îndemâna pentru a căuta pe „Do” central.

Învățăm numerotarea degetelor (fig. 1).

Fig. 1

CAPITOLUL II.

Recapitulăm prima lecție insistând și mai mult asupra așezării degetelor.

Putem să așezăm mâna pe pian.

Ex. a)

1 2 3 1 2 3 1 2

Cu ex. a) așezăm degetul „1”, atât de la mâna dreaptă, cât și de la cea stângă, bine înțeles alternând.

Pentru a nu lovi și clapele alăturate, degetul „1” se ține drept și nu rotund, cum au tendonță să facă unii copii.

Degetul atinge nota aproape de vârful lui și o ține bine apăsată în timp ce numără patru. Deocamdată trebuie să ne mulțumim cu o numărătoare de patru chiar neexecutată în mod ritmic.

Celelalte degete sunt ținute sus, rotunde și cât se poate de întărite.

Elevul va apăsa fiecare notă la rând dela „Do Central” până la „Do” următor și înapoi.

Tot cu ex. a), așezăm și degetul „2” pe pian, lovind nota cu vârful lui el va fi rotund, întărît, iar celelalte vor sta între timp ridicate sus rotunde și ele, afară de unul care rămâne numai puțin ridicat deasupra clapei și tot în poziția lui dreaptă așa cum a fost și la lovirea notei (fig. 3).

Nu toți copiii vor putea executa din primele lecții, dorința noastră în așezarea degetelor și poate vom avea de luptat cu degete moi, sau ținute extrem de strâmb.

La început copilul nu trebuie să studieze singur; el trebuie să fie supraveghiat, pentru a nu greși așa încât să nu pierdem timpul lecției cu repararea acestor greșeli.

Invățăm să citi și să scrie nota „Re” arătând și celelalte Re-uri pe pian.

Ex. 2.— Căutăm notele Do și Re.

CAPITOLUL V.

Exerciții pentru degete.

Ex. a)

Ex. b)

Ex. c)

Ex. d)

Ex. 8 și 9. — Se vor citi și învăța bine cu degetele respective.

Ne obișnuim de pe acum cu importanța degetației.

Nu trecem la capitolul următor până nu se stiu bine exercițiile 8 și 9.

O lecție nouă să formeze în mintea copilului, un mare progres. Altfel nu va avea nici odată răbdare să termine bine un capitol și va fi descurajat dacă nu trece mereu mai departe.

Incepem să tragem linii verticale a măsurăi și cea finală, bine înțeles fără a explica măsura sau a vorbi despre barele de măsură, lucru ce se va face mai târziu.

Nota numărată patru se numește „notă întreagă”.

CAPITOLUL XI.

Exerciții pentru degete.

Ex. a)

Ex. d)

Ex. e)

Ex. f)

Incepem să pretindem numărul ritmic, renunțând la indulgența simplei numărători de patru. La unii copii ritmul este de la sine dezvoltat, la alții ritmul trebuie educat, întrebunțând mijloacele bătăii măsurii foarte apăsat și insistent.

CHEIA DE SOL.

Când întâlnim note scrise numai pe un singur portativ, nu știm cu ce mână să cântăm.

De aceea ne servim de chei scrise la începutul portativului.

Pentru mână dreaptă avem **cheia de sol** așezată pe linia a doua.

CAPITOLUL XV.

Exerciții pentru degete.

The image shows seven musical examples labeled Ex. a) through Ex. g). Each example consists of two staves of music. Ex. a), Ex. c), and Ex. f) show single note patterns with fingerings (1, 2, 3, 4, 5) and endings (etc.). Ex. d), Ex. e), and Ex. g) show more complex patterns of eighth and sixteenth notes. Fingerings and endings are also present in these examples.

Când elevul a învățat să numere bine doimile începe să-și dea seama ce importanță are numărarea în măsură, și mai târziu va prinde cum fiecare valoare se mai împarte și în alte valori.

Pauza de doime se scrie deasupra liniei a treia.

Dacă într-o măsură lipsesc amândouă doimile, punem două pauze de doimi sau una de nota întreagă.

CAPITOLUL XXII.

Exerciții pentru degete.

The image shows four musical examples labeled Ex. g), Ex. h), Ex. i), and Ex. j). Each example consists of two staves of music. Ex. g) and Ex. h) show eighth-note patterns. Ex. i) shows a pattern with fingerings (1, 2, 3, 4, 5) and endings (etc.). Ex. j) shows a pattern with endings (etc.).

Copiii ne aduc la lecții surpirse plăcute, dar de multe ori și foarte neplăcute, cum sunt de exemplu acele de a veni câte odată cu mâinile atât de slabe, fără putere, cu degetele moi, încât dacă nu am avut puțină experiență ne-am descurajat noi, pedagogii, înaintea lor.

Deasemenea câte odată sunt atât de neatenți, de să crede că nu mai putem conchide nimic din lecția noastră.

Mai trebuie să cercetăm pe unii copii, cari nu se pot uita la mâna lor, în timp ce fac exercițiile pentru degete.

CAPITOLUL XXIX.

Exerciții pentru degete.

Ex. t)

Ex. u)

Ex. v)

Ex. r)

Ex. S)

Ex. B)

54

A musical score for piano, page 54. The top staff is in treble clef and 4/4 time, featuring a series of eighth-note patterns with fingerings: 4-5, 4, 4, 1-3, and 3-2-1. The bottom staff is in bass clef and 4/4 time, with a similar pattern of eighth-note chords and fingerings: 1, 2, 2-1-3-2-4, and 1. The music continues with another section starting on the next line.

